

พระราชกฤษฎีกา
พระราชทานอภัยโทษ
พุทธศักราช ๒๕๗๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
อาทิตย์ ทิพอาภา
เจ้าพระยามรราช

ตราไว้ ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๗๘

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่ได้เสด็จขึ้นทรงราชย์เป็นพระมหากษัตริย์แห่งราชอาณาจักรสยาม ทรงคำนึงถึงบุคคลที่ ต้องราชทัณฑ์อันควรได้รับพระมหากรุณาลดและอภัยโทษ เพื่อให้โอกาสที่จะ

วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๑๑๔๘

บำเพ็ญตน เป็นพลเมืองดี เป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง
สืบไป

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในพระปรมาภิไธย
พระมหากษัตริย์จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราช
กฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พุทธศักราช ๒๕๖๘”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดานักโทษดังต่อไปนี้ ให้ได้รับพระ
ราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไป

๑. ผู้ที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุก เพราะ กระทำ ความผิด
ตามลักษณะต่อไปนี้

(ก) กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์
ทหาร หรือกระทำความผิดฐานหลบหนีราชการทหาร หรือ
ตำรวจ

(ข) กระทำความผิดฐานลหุโทษ

๒. ผู้ที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกซึ่งมีลักษณะเป็นบุคคล
ต่อไปนี้

(ก) ชรา มีอายุเกินกว่า ๖๐ ปี และต้องรับพระราชอาญาจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๗ ปี หรือไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ แห่งกำหนดโทษ

(ข) พิกัด เช่น ตาบอดทั้ง ๒ ข้าง มือหรือเท้าตัวหนึ่ง ๒ ข้าง และต้องรับพระราชอาญาจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๗ ปี หรือไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ แห่งกำหนดโทษ

(ค) ทูพลาภาพเพราะป่วยเจ็บต้องทนทุกข์ทรมานด้วยโรคภัยซึ่งแพทย์ของรัฐบาลได้ตรวจลงความเห็นว่าจะรักษาให้ทุเลาได้ในประเภทโรคต่อไปนี้ คือ

แขนทั้ง ๒ ข้าง หรือขาเป็นอัมพาตหรือถูกบาดเจ็บจนใช้การไม่ได้ เป็นโรคเรื้อนจนนิ้วมือหรือนิ้วเท้าหลุด หรือหงิกงอ

เป็นวัณโรคแห่งปอดซึ่งต้องแยกรักษาพยาบาลมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี

เป็นโรคภายในเรื้อรังอย่างอื่นซึ่งต้องแยกรักษาพยาบาลมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันตลอดมาไม่น้อยกว่า ๒ ปี

และต้องรับพระราชอาญาจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๗ ปี หรือไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ แห่งกำหนดโทษ

(ง) เด็กมีอายุไม่เกินกว่า ๑๖ ปี ซึ่งได้รับพระราชอาญาจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ แห่งกำหนดโทษ

๓. บุคคลที่ต้องคุมขังอยู่ในเรือนจำตามกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ต้องจำแทนเงินค่าปรับ

(ข) ต้องรับพระราชอาญาจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒๐ ปี และตลอดเวลานั้นไม่เคยถูกพิพากษาให้ประหารชีวิตหรือจำคุกเพราะกระทำความผิดอาญาอย่างใด ๆ อีกเลย

มาตรา ๔ นักโทษที่อยู่นอกข่ายพระมหากรุณาตามมาตรา ๓ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษโดยลดโทษตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๑. นักโทษที่ต้องรับพระราชอาญาประหารชีวิตให้ลดลงจำคุกตลอดชีวิต

๒. นักโทษที่ต้องรับพระราชอาญาจำคุกตลอดชีวิตให้ลดลงเป็นจำคุก ๒๐ ปี

๓. นักโทษที่ต้องรับพระราชอาญาจำคุกต่ำกว่าตลอดชีวิตลงมา ให้ลดโทษลง ๑ ใน ๕ แห่งกำหนดโทษ

๔. นักโทษที่ต้องโทษเพราะกระทำความผิดฐานประมาทให้ลดโทษลง ๒ ใน ๓ แห่งกำหนดโทษ

มาตรา ๕ พระมหากษัตริย์ตามมาตรา ๓ หรือ ๔ นั้น ไม่
ครอบคลุมถึงนักโทษที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

๑. นักโทษซึ่งถูกพิพากษาให้ลงโทษ เพราะกระทำความ
ผิดฐานฟ้องเท็จและเบิกความเท็จ

๒. นักโทษซึ่งในระหว่างรับพระราชอาญาจำคุกอยู่ ได้
ถูกพิพากษาให้ประหารชีวิตหรือจำคุกอีก เพราะกระทำให้
เสื่อมเสียสมรรถภาพแห่งการปกครองเรือนจำ

๓. นักโทษซึ่งในระหว่างรับพระราชอาญาจำคุกอยู่ หรือ
ภายหลังที่ได้รับพระราชอาญาจำคุกมาแล้ว ๒๐ ปี ในกรณี
แห่งมาตรา ๓ अनुมาตรา ๓ (ข) ได้กระทำความผิดอาชญาขึ้น
อีกจนถึงศาลได้พิพากษาลงโทษให้ประหารชีวิตหรือจำคุก

๔. นักโทษซึ่งในระหว่างรับพระราชอาญาจำคุกอยู่ ได้
ถูกพิพากษาให้ประหารชีวิตหรือจำคุกอีกเพราะได้กระทำการ
ประทุษร้ายต่อชีวิต หรือร่างกายเจ้าพนักงานเรือนจำ

๕. นักโทษที่เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษมาแล้วไป
กระทำความผิดขึ้นจนถึงกลับมาต้องรับพระราชอาญาประหาร
ชีวิตหรือจำคุกอีก เว้นแต่ความผิดนั้นจะเป็นความผิดฐาน
ลหุโทษ หรือที่ได้กระทำลงโดยประมาท

มาตรา ๖ บทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้แก่คดี
ซึ่งก่อนวันใช้พระราชกฤษฎีกานี้ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว
หรือที่ศาลชั้นต้น ได้มีคำพิพากษาแล้วแต่ยังอยู่ระหว่าง
อุทธรณ์หรือฎีกา ให้ถือเอาคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์
หรือศาลฎีกาซึ่งเป็นคำพิพากษาถึงที่สุด เป็นหลักในการ
ที่จะพิจารณาปล่อยหรือลดโทษตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๗ ให้เป็นหน้าที่ของข้าหลวงประจำจังหวัด ๑ ผู้
พิพากษาศาลท้องที่ ๑ อัยการประจำท้องที่ ๑ เป็นคณะ
กรรมการพิจารณาตรวจสอบ เพื่อดำเนินการให้ เป็นไปตาม
พระราชกฤษฎีกานี้ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่านักโทษคนใด
อยู่ในข่ายพระมหากรุณาที่จะได้รับพระราชทานอภัยโทษ ก็
ให้ผู้พิพากษาศาลยุติธรรม ประจำท้องที่ซึ่ง นักโทษต้องจำอยู่
นั้นออกหมายสั่งปล่อยหรือสั่งลดแก้กำหนดโทษ แล้วแต่
กรณี เมื่อพ้นสามสิบวัน นับตั้งแต่วันใช้พระราชกฤษฎีกานี้
แล้วให้คณะกรรมการทำบัญชี นักโทษที่ได้รับพระราชทาน
อภัยโทษขึ้นไว้เป็นหลักฐาน ไว้ที่เรือนจำฉบับหนึ่ง ส่งศาล
ท้องที่ฉบับหนึ่ง ส่งกระทรวงมหาดไทยฉบับหนึ่ง และ
ส่งไปเพื่อทูลเกล้า ฯ ถวายฉบับหนึ่ง

อนึ่ง ในที่ใดจะใช้กรรมการโดยตำแหน่งดังกล่าวมานี้ ไม่เป็นการสะดวก ก็ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงซึ่งบังคับการ เรือนจำนั้นมีอำนาจสั่งตั้งข้าราชการเป็นกรรมการดังกล่าวมา ในวรรคก่อน

มาตรา ๘ บรรดา นักโทษที่ต้องรับโทษอยู่ในเรือนจำ ทหาร ซึ่งอยู่ในค่ายที่จะได้รับพระมหากรุณาตามบทแห่ง พระราชกฤษฎีกานี้ ให้เป็นหน้าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง กลาโหมดำเนินการเพื่อให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษ

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงซึ่งบังคับการเรือนจำ มีอำนาจและหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

